

ŽELIMIR FIŠIĆ

Rođen u gradu, ne oblikuju ga impresivni pogledi na slavonsku prirodu, već se posvećuje urbanoj tematici i razvija prepoznatljivu ikonografiju grada. Prikazuje iskustva gradskog života, gradske vizure koje su vizualna stvarnost poslijeratnog društva, raspadnute fasade, oronuli zidovi, uništene površine i građevinski strojevi koji poprimaju antropomorfne karakteristike. Minorizira ljudsko postojanje fizički, smanjivanjem dimenzija ljudskog lika i potenciranjem veličine strojeva, ali i simbolički jer postiže osjećaje otuđenosti, tjeskobe i usamljenosti koji su svojstveni suvremenom čovjeku. Dominaciju predmeta postiže manipulacijom niskim očištima perspektive zbog koji se promatrač osjeća iznimno mali i beznačajan u okruženju ostalih elementa slike. Odsutnost humanih elemenata života govori više od prisutnosti, uspijeva uhvatiti neopipljivo i postiže osjećaj praznine i duhovne pustoši. Afirmira plohu jednoličnim, gotovo monokromatskim nanošenjem u širokim površinama ali ju poništava linearnim arhitektonski postojanim crtežom, koji perspektivnim skraćenjima sugerira postojanje prostora. Iako je njegovo slikarstvo određeno pojavom predmetnog svijeta i bogato sadržajem, geometrijska jednostavnost u komponiranju i organiziranju formata srodna je minimalističkim razmišljanjima, kao i afirmiranje taktilnosti tekstura. Suprotstavlja glatke, sjajne, gotovo polirane površine brutalistički obrađenim dijelovima, iskorištava prirodne grubosti materijala, propušta njihovu teksturalnu sirovost i grafičke efekte. Perfekcionistički obrađuje površine i postiže različite kvalitete kolažiranjem, lakiranjem i različitim tehničkim obradama. Iako je Fišićevo slikarstvo utorefleksivno s prepoznatljivim elementima osobne ikonografije, u beznađu i tjeskobi vrlo lako se pronalazi svaki urbani čovjek.

Lana Skender, dipl. pov. Umj.